

הועילה כבר להחזיר את הגלגל אחורנית, אולם נתמנתה ועדה לבדיקת הכמויות וקביעת דרכי ביצוע החלוקה של האבקה. בבדיקה ראשונה התגלה מיד כי הכמויות שהוקצבו היו מופרזות ושפילו לא נוכה מהן המלאי של המחלבות שהיה רשום בספרי חטיבת המזון.

אנו משוכנעים עתה יותר מאשר קודם, כי ההחלטה על חידוש חלוקת האבקה היתה נחפזת והיא לא שירתה אלא חוג מצומצם ביותר של בעלי המחלבות הפרטיות.

לנגד עינינו כבר העדפים של עונת השפע הקרובה ואנו קוראים לכל הגורמים לתת יד לתכנון הספקת החלב למחלבות אשר תצמצם ככל האפשר שפיכת עודפים ותמנע לחלוטין שימוש באבקה יבוא בעונת השפל.

טו מוסדות הממשלה לחדש את חלוקת האבקה לגבי דיננו אין כל חשיבות לויכוח שהתנהל בעתונות בין שר המסחר והתעשייה לבין תנובה למי זכות הקופירייט על ההחלטה; אנו מתיחסים לעצם קבלתה כלפגיעה קשה בענף. נעיר רק שהנימוק לשמור על הצרכן מפני הרעבה ע"י המשק החקלאי מתוך אינטרסים צרים שלה, בו השתמש שר המסחר והתעשייה להצדקת ההחלטה על חידוש חלוקת אבקה החלב, היה מאוד לא משכנע מול המציאות של שווקים עמוסים לעייפה מוצרי מזון רבים ומגוונים מפרי אותו משק עצמו.

ראוייה לציון הלהיטות בה בוצע חידוש חלוקת האבקה ע"י חטיבת המזון ומידת רחוב היד בה ניתנו ההקצבות החדשות למחלבות. מלחמה נמרצת שהתנהלה ביזמת נציגי ההתאחדות ובעזרתה הפעילה של המרכז החקלאי, לא

„גם" מחלב אפשר לעשות גבינה

וודאי ידוע לכם הסיפור על היינן הזקן, שהגיעה שעתו להיאסף אל אבותיו. בהיותו על ערש־דווי, כינס היינן את חמשת בניו הגדולים והבריאים סביבו. — רוצה אני להוריש לכם סוד גדול. תהא זאת ירושת רבת־ערך. כן, סוד כמס הוא... הבנים הצטופפו סביב אביהם, הקריבו אוזנם אל שפתיו... — שמעו אפוא את הסוד. — אמר הזקן, — את הסוד הגדול: גם מענבים אפשר לעשות יין! כה אמר — ומת.

בישראל ישנן מחלבות, שלא שמעו את הסוד הגדול הזה מפני אבותיהם. ועד היום הזה לא נודע להם, כי גם מחלב אפשר לעשות גבינה.

כי הם מייצרים את תוצרת־החלב רק מאבקת־חלב... אכן, היו זמנים עת נאלצו מוסדות השוק המאורגן (תנובה, טנא, השוק החקלאי) לייצר תוצרת־חלב מאבקת־חלב מיובאת.

אך הימים האלה — תודה לאל — חלפו מכבר. ארצנו מייצרת חלב רב מדי. רב מדי — זה בוודאי מוגזם, כי יש לנו חלב רב מדי, משום שחוגים ועדות מסויימים לא הורגלו עדיין לשתות חלב. לו שתה חלב כל מי שהדבר דרוש לו מבחינה ביולוגית, אז היה מסתבר כי יש פחות מדי חלב בישראל. לו נכללה בתפריט של כל חייל בצה"ל כוס־חלב יומית — היה הדבר לתועלת ליצרני־החלב ולתושבי הארץ כאחת.

ואולם מכיון שבישראל שותים יותר גוון מאשר חלב, נוצר עודף של חלב, הגורם דאגה רצינית גם לכלכלת הארץ.

במצב הזה עשו כמה מחלבות פרטיות יד אחת והן תובעות ממשרד־המסחר רשות לייבא אבקת־חלב. משום שהם עדיין אינם יודעים — או אינם רוצים לדעת — כי גם מחלב אפשר לייצר לבניה, לבן ושאר תוצרי חלב.

לכוונה הזאת נשיב — לא, בהחלט לא. לא — גם מתוך דאגה לבריאות העם.

הלא אין טעם לייבא אבקת־חלב, בשעה שחלב טרי, אמיתי, טוב ובריא — וישראלי! — מצוי אצלנו למעלה מן המידה הדרושה למימכר.

הועתק מ„על המשמר"